ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 Αὐγούστου 1921 Παναγίας Μεσοσιτ. Ἀν. ἡλ. ὥρα 5 λ. 50 Δυσ. ὥ. λ. 45

ΜΥΤΙΛΗΝΗ Ἔτος Ε'. Ἀριθμὸς 1478

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'. Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ» Μυτιλήνη

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΑΕΣΒΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία δρ. 30	Ἐτησία δρ. 35	Ἐτησία δρ. 40
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 21	Ἑξάμηνος » 20

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρωτέαι.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

ΑΝΤΙΠΑΡΑΒΟΛΗ ΕΠΟΧΩΝ

Ὁ κυβερνητικὸς τύπος ἀλλάζει καὶ αὐτὰς νὰ κάμῃ παραβολὴν δύο ἐποχῶν. Τῆς σημερινῆς καὶ τῆς προνοεμβριανῆς.

Καὶ παρουσιάζει τὴν μὲν σημερινὴν ὡς ἀποτελοῦσαν διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ ἄριστα ἄφατον τῶν εὐτυχῶν ἡμερῶν της, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν δευτέραν, τοῦτ' αὐτὸ κόπιασον.

Ὅπου σκοντάπτει ὁ παραλληλισμός, ὅπου δὲν δύναται νὰ χωρέσῃ οὐδεμία δικαιολογία τῶν σημερινῶν ἀδεξιοτήτων καὶ ἐκτρόπων,—βροντῶν ἀφ' ἑαυτῶν--παρεκάμπτεται ὁ σκόπελος διὰ τῆς προβολῆς τοῦ περισπασμοῦ τῆς κυβερνητικῆς προσοχῆς εἰς τὸν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀγῶνα. Ὅπου πάλιν οὐδὲ αὐτὴ ἡ διικαιολογία δὲν εἶναι ἰσανὴ νὰ καλύψῃ τὴν κυβερνητικὴν ἀνεπάρκειαν καὶ γυμνότητα, ψάλλεται εἰς ὅλου, τοῦ τόνου ἡ ἀηδὴς καὶ οὐδεμίαν αἰσθησιν φερεσκεοῦσα πλέον ἐπωδός: ἡ τυραννία!

Ἀλλ' ἀφοῦ ἀρέσκονται τόσον εἰς τὴν παραβολὴν ταύτην δύο ἐποχῶν τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα, ἂς παρακολουθήσωμεν τὸν συλλογισμόν των.

Ἡμεῖς, ἔστω, δεχόμεθα δι τὸ πρῶην καθεστὼς ἐπυβέρνησε τυραννικῶς. Τὸ δὲ νέον κυβερνᾷ ἐν ἀπολύτῳ σεβασμῷ τῶν λαϊκῶν καὶ συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν.

Θὰ ἐλθῇ βεβαίως ἐποχὴ καθ' ἣν δὲν θὰ ἐξετάζεται μόνον ἡ καλὴ ἢ κακὴ διακυβέρνησις τῆς χώρας ἀπὸ τῆς ἐπανοστάσεως τοῦ Γουδὶ καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ τῶν ἑκάστοτε κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ τὰ αἴτια τῆ, τοιαύτης ἢ τοιαύτης διακυβερνήσεω. Καὶ κυριωτατα τὰ ἀποτελεσματα αὐτῶν.

Θὰ ἀφκαθῶμεν σήμερον νὰ παραβάλωμεν καὶ ἡμεῖς τὶ ἐπέτυχεν ἡ τυραννικὴ κυβέρνησις, κῶς ἐπετέλεσε ταῦτα καὶ διὰ ποίων θυσιῶν, καὶ τί ἐπιτυγχάνει σήμερον ἡ κυβέρνησις τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς αὐτοτελείας.

Νὰ ἐλαναλάβωμεν ποῦ ἐξέτεινε τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἡ κυβέρνησις ἐλεύνη; Θὰ ἦτο ἄκοπον. Ἀλοῦν βλέμμα εἰς τοῦ χάρτου τῆς Μ χάνης Ἑλλάδος καὶ ἀναζήτησ περιττὴν τὴν ἀναγραφὴν ὀνομάτων πόλεων καὶ νομῶν καὶ .... ἡ εἰκὼν ἀκόμη.

Πῶς, ἐπεξετάσῃ: Ἰδοὺ τὸ ἐξετασέεν θέμα.

Μετὰ τὴν ἐκδίωξιν τῶν Βουλγάρων ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, τὴν κατασυντριβὴν τῆς Βουλγαρίας καὶ κατόλιν τῆς Γουσκλας, συνωμολόγησε συνθήκας διὰ τῶν ὁποίων ἐπεδικάσθημαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Θράκη καὶ ὑπὸ αἰ ,εσιν μέγα τμῆμα τῆ, Μικρᾶ; Ἀσίας.

Χειραγωγουμενη ὲὲ ἡ Ἑλλὰ ὑπὸ τῶν μεγάλων τῆς φλων καὶ Συμμάχων, οἵτινες προεξέλιπον τὸ ἔδαφος διὰ τὴν σεβὸν ἀναμάκτον ἐγκαθιδρυσὶν τῆς εἰς τὰ ἐδάφη ταύτα, ἐπάτει στερρῶς τὸν πόδα ἐπ' αὐτῶν. Τόσον στερῶς ὥστε νὰ μὴ δύνωμαι σύδεις νὰ τὴν μετατοπίσῃ.

Καὶ προς ἀπόδειξιν τῶν λεγομένων μας προκαλοῦμεν τοὺς ἀντιπάλους, μα, νὰ ἀναφέρουν καὶ μιαν πόλιν, καὶ ἓν σημεῖο, ἀπὸ τοῦ ὁλοῦν νὰ ἀπεχώ,ησεν ἡ Ἑλλὰς, ἄμας ἐγκαθιδρυθεῖσα ἐν αὐτῷ.

Ἀλλὰ κατηγοροῦν τὴν πρώην κυβέρνηση ὅτι, ὑπογράφασα τὴν συνθήκην Σεβρῶν, οὔτε τὰς δεοῦσα, εὐνικὰς διεκδικήσεις ἐπέτυχε, οὔτε τὴν ἐπέτεσεν αὐτῆς ἐξησφάλισεν. Ἐπιτῶν κατηγορ,ιῶν τοι,ων θὰ ὁρι ἡσωμεν αὔριον.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ

Σήμερα εὑρέθην εἰς τὴν ἀπέλπιστικὴν ὄντως θέσιν, ἢν μὲ τόσην ἔκφρασιν χαρακτηρίζει ὁ μέλλουτος Γάλλος ποιητὴς Ματουρὲν Ρενὲ: «ἀμα πιάσω τὴν πενναν νομίζω πὼς πάνω κουπὶ στὸ κάτεργο, Ὅσαν τὰ χέρια κάμνουν ρόζους ἀπὸ τὴν κουπάτην κωπηλασίαν, ἐκεῖνοι γνωρίζουν καὶ καλὰ τὶ βάρος ἔχει τὸ κουπί. Ἀτυχεῖς ἀλεῖς καμακῶυν ἀγραν διαρκῶς ἐκφεύγουσαν». Ζήλευσε σήμερα περισσότερον ἀπὸ ποτὲ τὸν ποιητὴν, πρὸς τὸν ὁποῖον αἱ φράσεις εἰς τὴν θέαν τοῦ ἀρέφου χάρτου καὶ τῆς ἐτοιμου γομώσου, πρόσετερον τὴ,ουσεμένα, πρόσωμεν νὰ ἀλυσοδεύσῃν εἰς ὁρμαθὸν. Ἀλλ' ἐνθυμοῦμαι καὶ τὸν Ἀλφόνσον Δωδὲ — τὸν μεγον ἐκεῖνον, ὅσεις ὑπὸ τὴν μονωσιν φιλόμαστος ἐρημικοῦ δασυλίου ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους ἔγραε, εἰς τὸν κανὸν τῆς ἡμερονομίης πίπας, τὴν μοναδικὴν, τὴν παλαμνέην, τὴν χαρονομοῦσαν, τὴν ἀφωπαγὴν λέξιν, λέγων μὲ παρέιαν: «ὁ ἀνεγγραφεὶς ὅσεις δηλῶσε μήνας χωρὶς νὰ γεύῃ ὁμοιεῖαν ἠθοποιόν, ὅσεις ἐματεν τὰ κοῦ μαπρὲν τὸν σανιδων τῆς σιγῆς». Ποῖος δὲν ἔγνωρσε τὸ φρικῶδες αὐτὸ μαρτυριον, νὰ αἰσθανεται μυαθεμένο τὸ χέρι τον, ἐνῷ ὁ ἐγκέφαλος ἀναβρίζει ἰδέας ἠχηγόνας δεξόδου;

Αὐτὸ συμβαίνει σήμερα μαζύμου. Ἐκεῖνος ἐν δ' ἄλλους ποιεῖλους ψυχοφελκόνος λόγους, ἐμπνευσις καὶ ἔκφρασις μοῦ στερεῖν ἐντὸς μου τὰ νοῆτα. Ἐμπνευσις! Ποῖον δίκαιος ἔλεγεν ὁ Πλάτων ὅτι «φέρει θεὸν ἐν ἀπαλγτοις»; ὅσοι φαίνεται ὅτι μέσα εἰς τὰ σπλάγχνα, ὡς λέγουν οἱ ἀρχαῖοι ποιηται, εἶναι ἐγκατεστημένος ὁ ἡμιουργὸς καὶ τελεῖται ἡ ἀπεριάνθρωπος γένεσις κόσμων.

Ἀφοῦ ἀπηλαλεῖψν ἀπὸ τὴν φαντασίαν ἀρσεμφνα εἴς τὴν μνήμην. Ἤνοιξε τὸ ζωγραφοκλείκον, ὅπου φυλάττω τὰς ψυχικὰς μου οἰκονομίας— τὸ ἡμερολόγιόν μου—. Ἴσως εὕρω κάμιαν ἐντύπωσιν, μία καίρου σαν, ζωντανὴν, τὴν ὁποίαν χαρισα σοι φρέττοσα ἡ χεὶρ, ἐνῷ γεγοκοτοῦ ἡ κορδία. Ἀλλ' ἔχαφα ἐνεσιμήθην τὸ τοῦ Πασκαλ: «ὡς μοι est haisable» καὶ δὲν ἐν πάλιον κατὰ τῆς ἐμπνεύσεως μέσος ἀγκαπνοῦη ἐντὸς μου. Πάσα ἐγκῦρ, βλέπετε, ἔχει τὸ ἀδύτον της τὸ ἱερον τῆς ἀπροσπέλαστον. Εἰς τὸ ἄβατον τῶν Χριστιανῶν ἐκκλησιῶν εἶνε τὸ ἀυσαστήριον, ὁ Γολγοθᾶς. Εἰς τὸ ἄβατον τῆς ψυχῆς μας αἰμοῖ κάποιος ἐσταυωμένος.

Τὸ ἱερότερον, τὸ βαθύτερον καὶ ἐνδομυχότερον τῆς ὑπάρξεώς μας εἶνε ὁ πόνος. Πόσον σὰς περφρονῶ, βῆμία, ὅσοι προσκαλεῖτε, μὲ ευμπανοκρουσίας, θεατὰς διὰ νὰ δοξεστε τὴν πληγὴν σε, καὶ προσφέρετε εἰς τὸ κοινὸν τὰ δάκρυόσας, διὰ νὰ πλύνῃ τὸ φυαρὶς του χείρας!

Ἐκλεισα βαίως τὸ ἡμερολογιόν μου. Τί νὰ γράψω; Προσβλεπω μὲ βλέμμα κενὸν τὸ κενόν. Μὲ διακόπτα βαίως κτεσπημα εἰς τὴν θύραν. Φέρουν μίαν ἐπιστολὴν καὶ ζητοῦν ἀμέσος ἀπαντηνον. Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου» μ' ἐρωτᾷ ἂν ἔχω ἐπὶ τέλος ἐτοιμον τὸ ἄρθρον μου. Ὤ, αὐτὸ ἦτο τὸ τελεῦτ κτεῖμα' ἤρασα νευρικῶς ἐς τὴ φιλλον ἐμπτοιακοῦ χάρτου καὶ ἔγραφα μὲ χονδρὸ, ὀργίλα καὶ ἀπηλπισμένα γράμματα.

«Ὄχι, φίλε μου' δὲν τὸ ἔγραφα καὶ δὲν θὰ τὸ γράψω τὸ ἄρθρον μου.

Πλωμάριον 16|8|21

ΧΑΛΚΗΝΟΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ 1890-1921

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Εἴχεν ἤδη ἐνδιαθῆ ἡ ἀρῶσεαι τοῦ μὲ πόνον ψυχῆς ἀπεόφθη ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο καὶ τοὺς μαθητὰς τον' εἶχε παραπόξ ἐρόδεφα — χρόνια τώρα — τὸν ἐαυτὸ τον ἐν τῷ μὲ τοὺς ἄλλους' καὶ ἡ καιὰ ἀρῶσεται τὸν κατέβαλλε' μὰ τὸ πνεῦμα, ἡ ψυχὴ παρέμενεν ἀμιάν' δὲν ἤθελε νὰ ἐποχρώσῃ' ἐπόλασε ἡ ἀγάπη τον πρὸς κάθε ὡραῖον καὶ ὑψηλὸν, πλημμυοῦσα ἀκόμη μέσα τον' καὶ ἀρῶσεσς σωματικὰς, μὰ ἐγκυκλὸς ἀπλόνητος, ζωηρότερος ἴσως καὶ ἀπὸ τὰ καλλίτερά του χρόνια, μὲ τὴν ἀρωτὴ πνοὴ κάποιας φανερωτικῆς ἐλευθερίας εἶχε καταπιαστῆ τὴ νέα του ἀποστολὴ' τὴν τόνωσι καὶ ἐξύψωσιν τοῦ ἠθικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ. Μὲ οἱ Τοῦρκοι παρεμόνεναν' ὑπήμαναν με, χει ἀνὸς τὴν ἐπικίνδυνη αὐτὴ προσπαγιδα, ποῦ ἀνὲποιτοι οἱ δημιουργοὶ τῆς τὴν ἐξετύλισσαν σὰ ἀνοιχτὰ, μαρὸς σὰ μάτια τον' καὶ ὅταν ἀνεξέχει ἀρκετὰ ἀνοιγμένα καὶ ἀνθισμένα καὶ ἐρωτόφρεσαν τὸν πρόπαιος.

Μὲ τὸν πόρτο ὅτα σὴθη ἐμαῦε τὴν κατηγορία ποῦ τὴν ἔγνε' ἦταν ἀδυνατο νὰ σκοβιαγῇ τὸ βίαανο τῶν προφυλάκεων καὶ προαναχρίσεων τῆς Τουρκικῆς δυνασοσύνης' ἀπεφασίσε νὰ φύγῃ' κανεὶ δὲν τὸν συνῆθησε σὶς δυσκολες αὐτὲς ἀστιμες' ἡ μητέρα του καὶ ὁ ἀδελφός του μόνοι τὸν παρεστεκαν' μὰ πῶς νὰ τὸν φυγαδεύσουν σιγκινατοτασηρικὰ ἐφείσε. Ὁ θερέπων ἰατρὸς, ὁκαδὸς τοῦ ἀπ τους πρωτους καὶ φιλος σταεος Σε. Πασχαλίης ἀνέλαβε τὸ ἐπικίνδυνον αὐτὸ ἔργον. Μεταμφιεσμένος σε γυναῖκα, καὶ ἀκουμῶν ὅτο μπρατσο τοῦ γιατροῦ, καταφύσσε τὰ περιοχὴ μέσα ἀπ τα μπαρ των Τουρκων καὶ τα φυγη στὴν Ἀσῆρα.

Μὰ ἐκεῖ ἀντι νὰ βρῇ ἀσαυοχεμη, μαρκρὰ ἀπ' τὴν ἀγαπημενη του Μυτιλήνη καὶ τους φιλατους του, μέρα μὲ τὴ μέρα ἐγτρεστο' ἡ ἀρῶσσεια ἀρχεφοῦσε σιὸ ἀπαπιον ἔργο της καὶ σιὰν ἀπὰ ὀυτερα ἀπὸ μῆνες εἶχεν ἐκδικασθῆ ἐδῶ ἡ ὑπόθεσις τον, καὶ ἠθωσιθήσαν. ὁ Γιάννης ἐπέστρεφεν ἐξηντλημένος. μιοσζοντασς. Σὲ ἕνα δεύσημα πέθανε πρόσβεμα ἀπὸ μηνγγίτιδα, ἕνα ὀάνατο τραγικὸ ἀγονίας, τὸ Μάρτιο τοῦ 1910.

Ἡ Μυτιλήνη ἐπηρεβοδίσε τὸν ἀγαπημένο της μὲ ἐκδηλώσεις συμπαθείας πρωτοφανοῦς. Ὅλοι οἱ τάξεις τῆς Κοινωνίας ἔκλαψαν τὸ θανατό του, καὶ ἠρθανθησαν τὴν ἀπώλειά του. Ἀπὸ μίαν ὁσσμαοίαν νεκρολογίαν τοῦ Ἰ. Ὀλυμπιου, δημοσιεθῆσαν ὁλίγας ἡμερες μετὰ τὸν θανατόν του ἀποσπῶμεν μερικὰ χαρακτηρωτικὰ τεμαχια.

«Ὁ βραγὺς βὸς τοῦ νεαροῦ ἐπιστημονος εἶναι ἀληθῆς τραγῳδία ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας σπανιὸς βλέπει καὶ σπανιότερα ἀισαμβαίνει ὁ κόσμος..... ὁ Ἰωάννης Δεῆς εἶναι ἐκ τῶν ἀρανῶν ἐκείνων ἡρωων τους ὁποίους στρατολογεῖ καὶ ἐπλεγὴν ὁ βαρὺς καὶ πολύμοχθος ἔρως τῆς Ἐπιστήμης, καὶ προσφέρει θύματα εἰγενῆ καὶ ποιοτέτακτα εἰς τὸν βωμὸν αὐτῆς ὁ ἔνθεος καὶ ἰσχυὸς τῆς ὑψηλῆς θοεπῆς ἔρως.....

«Ἂν μέτρον τῆς ἐπιγαίου ζωῆς δύνατα νὰ θεωρηθῇ ἡ κρατερὰ καὶ ἐμμονὴς πόθος, τὴν ὁποίαν ἡ ἀθάνατος ἀνθρωπότης καὶ ἡ δύναμις τοῦ πνεύματος ἀντιτίθεται πρὸς ὑπερνίκηαν τῶν ἐνεμῶν καὶ ἀσυνάρτητων ἀναγκῶν τῆς ζωῆς, τὰ τρακόντα ἔτη τοῦ χαλκεντέρου τούτου σκανάνεος τῶν γραμμάτων, ὑπῆρξαν μακρὰ ὰπὸ τὴν ἐπίγαον αὐτοῦ ὅταρμα. Ἐπαίδευσε ἰσχυρὸς ἐναντίον δυο ἀμαχων μαχρὰ τοῦ λαοῦ ἢ καὶ οὐδὲν ὀσχυον νὰ ὁιαοεισσω τὴν ἀκρίδαντον πεῖαν του. Τινὲς ὡς ὁ ἐπίσκοπος Μυρέων Ματθαῖος (τῷ 1618), ὅκαρον τὸ ὅνος ὡς ἐξαρτᾶν τὰς ἐλπίδας του ἐκ τῶν ἐπαγγελιῶν χρυσῶν καὶ ψευδοπροφητειῶν. Ἀλλοι πάλιν ὡς μετὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος ὁ Ἀναστάσιος ὁ Γόρδιος καὶ ὁ Κασσάρος Λαπόντες δὲν ἀπέκρυπτον τὰς ἀμφιβολίας τον περὶ πραγματώσεως τῶν ἐπαγγελιῶν μετὰ τὴν κατάρρευσιν τῶν ἐλπίδων τὰς ὁποίας ἐστήριξεν εἰς τοὺς πολέμους τῶν Ρώσων πρὸς τοὺς Τούρκους.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΑΡΘΡΑ

Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΟΙΚΙΣΜΟΥ

Ἡ «Humanité» τῆς 16ῆς Αὐγούστου δημοσεύει περίεργον ἐγγραφον: Μίαν ἀνακοινωσιν τοῦ Τσιτσερίν, ἀντιπροσωπου τοῦ λαοῦ διὰ τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσας τῆς Μόσχας, διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σοβιετ ἐξηγεῖ τὴν τροπὴν ἣν ὑφίσταται νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ σχέσεις, ἀπλωματικαὶ τε καὶ ἐμπορικαὶ, μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ τῶν ἄλλων κρατῶν.

«Ὅ,τι μᾶς ἐκλείπτα περισσότερον ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐγγράφου τούτου εἶναι ἡ φηγὴ ὁμολογία ὑτονοουμενη μερικὰ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον περὶ τῆς τελείας χρεωκοπίας τοῦ μπολσεβικισμοῦ. Εἶναι ἀναμφισβήτητος βέβαιον ὅτι ἡ θεοτυγὴς Ρωσσία εὑρίσκεται εἰς τοιαυτὴν ἀπελπιστικὴν κατάστασιν ὥστε νὰ ὁιαπνέουσες αὐτὴν εἶναι εἰς θέσιν ἐτοιμοι στοὺς ἐχθροὺς τῆς συγχρόνου ἀνθρωπότητος. Παρῆλθεν ἡ σειρὰ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ μπολσεβικοὶ ἐκηρυττον ἀμαιμάκτον πόλεμον κατὰ παν κεφαλαιοκρατικὸν. Σήμερον προσκαλοῦσι τὰ ἔθνοιν εἰς συμβασιμὸν μὲ αὐτὸν καὶ κάμνουν σύστας εἶναι τὰ κρείτα διαβήματα προπαιτεμένου τοῦ σκοπου τούτου. Ὁ Τσιτσερὶν ἀπηριλμενος μετὰ πικρὰν πεῖραν ὀλίγων ἐτῶν, τὴ, πρώτας ἀμφιβείας τὰς ὁποίας τὰ ἐκκλεῖπτοσα κρατὴ γνωρίζουν προ πολλῶν αἰώνων. Ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας λέγα τὸ συμφέρον τῶν χωρῶν.... Νὰ ἀναπτύξωμεν καὶ ζωογονήσωμεν τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν ἀνὰ ἡ κυριωτερα ἰδεα ἡ ὁποία ὑποθέσα σήμερον τὴν ἐξωτερικὴν μας ἀσυλαν τὴν. Καὶ πλήρης ζήλου ὁ Τσιτσερὶν, μεταχειριζόμενος τὴν ὀξὺ λεπτὴν γλῶσσαν ἑνὸς τολμηροῦ ἐπιχειρηματιου διακηρυττα: Δεν πιστεύω οτι ἡ Γαλλία κερδίζα μένουσα ὀυδέτερα' ἡ Ἀγγλία θα λιμῆ την μερίδα τοῦ λέοντος.

Οἱ ἐπαναστάται οἱ ὁποῖοι ἠκολουθήσαν τυφλοὶς ὀμμασι τὴν πολιτικὴν τῶν Σοβιετ καὶ παρηκολούθησαν πανεῖ μυστικισμοῦ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ μπολσεβισμοῦ ἐν Μόσχᾳ, ὁρισμενος θα μείνουν ἐκπλήκτοι, πρὸ μιᾶς τοιαυτης ὁμολογίας. Λυτὸ λοιπὸν εἶναι τὸ ὀκτρὸν τέλος τῆς Μεσοβραπίας ἐπαναστάσεως καὶ τῆς γενικῆς ἀναστατώσεως ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος!!! Ἐν διαστημαι τοσῶν ἐτῶν, τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι, οἱ ἀπόστολοι τοῦ Μπολσεβικισμοῦ ἀποφαίζουν τὸ ἔλυσσιν εἰς συναψιαν καὶ συνεργασσίαν μετὰ τῶν κεφαλαιοκρατικῶν ἐταιριῶν, καὶ ὀλιγον δεὶν ὁ Τσιτσερὶν νὰ ὁμολογήσῃ ὅλως ὁ κ. Γαζῶ: «Πλουτίσατε, ἐσεῖς ἐλεύθεροι!» Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ ἐχρεῖται ὁκναιολογῶν τρόπον τινὰ τὰς ἰδέας τοῦ. «Δὲν ἠθέλομεν σεῖαν νίκης», λέγει, «ἀλλὰ τὸ περιβάλλον μᾶς νικᾶ». Καὶ τὰ Σοβιετ ἀναγνωρίζουν τὴν πλάνην των καὶ ἐρχονται εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ προβλήματα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ γεγονοτα. Ἀλλ' εἰς ὅλα ταῦτα, ποῖος εἶνα ὁ φόλος τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς φορᾶς, τῆς ἀπαισίας καταστρῶφῆς, ἤτις ἐπηκολουθήσε Θα περμείνουν ὅπως ἐμλαχῆ ἐξκαπαθεραπευτοῖσεις δὲν θὰ παραμείνῃσα οὐδὲν μέσον, ὅπως ἀναπτεῦσον αὐτὴν. Τὰ Σοβὲτ ἐχουσιανανεγκην χρονικοῦ διαστήματος' εἶναι πιστὰ εἰς τὰς ἰδέας τον. «Ἐνιόμεια ἐρμῆτας δὲν ἀπαρνοῦνται τὸν Σατανᾶν» λέγα γνωμαν τ. «Θὰ περμένωμεν» γράφει ὁ Τσιτσερὶν, τὴν διάλεωαν καὶ κατασταφὴν τῆς κοινωνίας τῶν κεφαλαιοκρατῶν. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τὰ ἐκφρεκθῆσιν σήμερον τὴς βοηθείας τῶν κεφαλαιούχων δι' οὐς τρεφουσιν ἀσυνδόν μῖσος. Ἐὰν ἡ Εὐρώπη θέλα νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινὰς σχέσας μετὰ τὴν Σοβὲτ ταῦτα θὰ δοξεντο εὐχαρίστως οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποκτοῦν ὅμως καμμιαν εὐγνωμοσύνην διὰ τὸ μέλλον. Ὅτι κάμῃ ἡ Εὐρώπη θὰ εἶναι πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἐπαναστάσεως, θὰ ἀποστηρίξῃ αὐτὴν. Τοῦτο εἶναι μὲν καθησυχαστικὸν καὶ λαμπρὸν διὰ τοὺς ἐπαναστάτας. Ἀλλὰ θὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἶναι περίεργος τρόπος διὰ τὸν μέσον τούτων, νὰ προκαλέσσε τὸν σύκτον καὶ τὰ ἐπιπολεσθῶσι τὴν βοήθειαν τῆς κεφαλαιοκρατικῆς Εὐρώπης. Τῇ ἀληθείᾳ ὁ Μπολσεβικισμὸς πρὸ τεσσερων ἐτῶν ἔκαμε τὸ παν, μετεβαρισθῆ παντα εἰ μέσα ὅτως ὁιαδοσῇ τὴν ἐπανοστασιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Προσεπαθήσε νὰ δημιουργῆσῃ ἐπαναστάσεις ἐν Ἰταλίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Ἑλβετίᾳ καὶ τέλος ἐν Ἀνατολῇ. Εἰς ὅλα τα μέρη ἔπαθε σύκτριαν χρεωκοπιαν. Σήμερον οἱ Μπολσεβίκοι ζητοῦν σανιὸν σωτηρίας, καὶ προσπαθοῦσι πάντι τρόπῳ νὰ ἐλκυσσοι τοὺς κεφαλαιούχους τοὺς ὁσοίους, ἐν ἀρχῇ τοῦ σταδίου των ἀγρίως κατεδίωξαν. Ἀλλὰ εἶναι αἰχμάλωτοι τῶν δογμάτων των, καὶ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐπιθυμοῦν νὰ συγκεντρωσοι τὴν Εὐρώπην, καὶ προσπαθοῦσι νὰ φανῶσι ὅτι εἶνα συμπαγὴς Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἐζῆλθε τῆς περιόδου των τραγικῶν, κλονῶν καὶ φοβερῶν ἐγκλημάτων, διακηρυττουσιν εἰς τὴν φανταισμένην πελατείαν των, ὅτι εἶναι πιστοὶ εἰς τὰς ἰδέας των καὶ ὅτι ἡ ἐπανοστασις ἀναβλέπεται ὁιὰ τὴν αὔριον ὁπότε αἱ περιστάσεις θὰ τοὶς εἶναιπλέον εὐνοικαί.

ΕΛΕΝΗ Ι. ΣΦΗΝΑΙΟΤ

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΔΗΜΟΔΗΣ ΑΟΞΑΣΑΙ ΠΕΡΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

(Συνέχεια)

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ Ἀγαθαγγέλου κὰ ὁμον σεσοὶν εἶχε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ τρόπου πασιστὰς μίσους, ὅπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἔργοις τον καταφάνεται· ὁιότι κατὰ τὴς Ρωμης ἰδίᾳ ἐστοξεύα πικρότατα βέλη ἐπαιχῶν ἐπὶ ταῖς ἀνιφορᾶις αὐτῆς καὶ ἐκ τῆς αἰφεπκῆς Γερμανίας, ἐς τοιχεῖαν ἔπιμα τὴν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν ἐπιτεύδον ἀπεδέχετο τὴν ταπεινὸν τῆς λατινικῆς ἀλαζονείας καὶ ἐπαρσιας· Αἱ προφῆσεις τοῦ πρωτεμφυτοῦ εἰς τὰς τυχας τῶν εθρωπαϊκῶν ἐθνῶν, μετὰ βραχεῖς δὲ ἀπιεκγμους σπουδαστεῖτων ἀνὼν γεγονότων τοῦ 17ᾶ καὶ τοῦ 12ᾶ αἰῶνος ἐνδιαιτρεῖα ἐκτενέστερον ἐς τὰ κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα μέχρι τοῦ 1740. Πάντα τὰ γεγονοτα ταῦτα περικαλυπτοντα δι' ἀλληγοραῖς γλώσσης καὶ προφῆσεωῦ ἀνεστηριου, ἀλλὰ τοσοῦτον ἀτεκῶς, ὥστε δὲν εἶναι δεσκολὸν νὰ διακριθῶσι τὰ ἀποκρυπτόμενα ὀνόματα καὶ πράγματα. Περὶ τὴς τυχῆς τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν ὁμιλεῖ δὶς βρηχυτατὰ καὶ ὅλως ἐκ παρόδῶ. Ἐν ὀφῇ μὲν πρωλέγει τὴν κατάλυσιν τοῦ βυζαντινοῦ κράτους.: «Κωνσταντίνος ἐβασίλευσε καὶ Κωνσταντίνος ἀπόλεσα τὴς Ἀνατολῆς τὸ βυζαντινὸν βασίλειον' μετὰ δαιμαστὴς ὁ βαρβάρ, ἀρξὰς ἀφεδόπατα καὶ τὸ ἔτος τῆς καταστροφῆς προλέγα δὲ καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὡς μέλλουσαν νὰ συντελεσθῇ κατὰ τὸν 19ᾶ αἰῶνα, καὶ δὴ μετὰ συμπληρωσιν τετρακοσίων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ταῦτα καὶ μόνα μετὰ μιᾶς ἀποστροφῆς πρὸς τὴν τιθαναν Ἀνατολὴν ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ εἶναι τὰναφερόμενα ἐν τῷ Ἀγαθαγγέλῳ εἰς τὰ ἑλληνικὰ πράγματα. Ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν ἐπίκρα ἐν τῷ Ε' κεφαλαίῳ παρεμβῆμα φοσικῆς χαρᾶς, ἀναπτυσσῶν καὶ εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς ἐιδόσεις, ἀλλ' ἐλλείπον ἐκ τῶν σεῖσεων χαρογράφων. Τὸ παρεμβῆμα τοῦτο ὁμοιεῖ περὶ Ρωσσον αὐτοκράτορος ὁ ὁποῖος μέλλα ν' ἀπλωσῇ εἰς τὸ Βυζάντιον τὸ κεκηρῦον σημεῖον τοῦ Χριστοῦ καὶ ν' ἀφανισῇ τὴν δύναμιν τῶν Ἰσμαηλιτῶν. Ἡ προφητεία εἶναι σαφὴς καὶ εὐνόητος· ὅσα ἐφοβεῖτο ὁ φανεῦγράφος μὴ ἀφανισθῇ ἡ προφητεία, ἀπὶ τὸν ἀποκαλυπτικὸν εἰκόνων, ὧν βρίθει τὸ κείμενον ἔδοσεν ἀπροκαλύπτως «ὁ τῶν Ρώσων μονάρχης» μεθ' ὁ ἀναφέρει τὴν σειρὰν τῶν βασιλεῶν ἐν Ρωσσίᾳ, ὀνομασι μνημονεύων ἀνὰ τὴν βασιλέων' ἀκριβέστατα πάντα μέχρι τῆς ἀυοδεσίας τοῦ Πέτρου Θεοδωροβίτς ὑπὸ τῆς Ἐλισάβετ τῷ 1742· ἀλλὰ δὰ τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους ἀναφέρει ἀνάπαρτα ὀνόματα Ρώσσων αὐτοκρατόρων ἐς οὐ συνέχεται ὅτι τὸ παρεμβλημα ἔγινε πρὸ τοῦ θανάτου τῆς Ἐλισάβετ (1660).

«Προκειεν ἡ προφητεία ἡ σαφὴς καὶ ἀπεριφρόστος περὶ ἀπελευθερώσεως τοῦ ἔθνους κατὰ τ

ΤΟΠΙΚΑ

— **Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς εἰς Γέρον**

Ἐκ Γέρας γράφουσιν ἡμῖν τὴ. Θορυβώδοις ἐγένετο τὸ τῶν ἄρτι καὶ καὶ τοῦκαν Γέρας εἰς τὸν μεταβιβὶ ἐκεῖ προχὸς Γεν. Διοικητὴν. Εἰς τὴν αὐ. σουσαν ἐπὸ Διηγοδιοικὸν ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς ἐδέχετο τὰς ἐπισκέψεις τῶν πολιτῶν καὶ ἤκουε τὰ παράπονα αὐτῶν, εὐχόσιον ἀ'αὐτὰ πᾶσαν δυναμὴν παρεσίαν.

Τὸν κ. Γεν. Διοικητὴν ἀπεχρόμενον ἐκ Γέρας ἠρωφεῖτεραν ἐ ἀλλοῖ ἀπὸ τὴ ἐπιδοχὴν ἐπιφεροῦν τὴν ἀγρ. ἀφ. ἀπὸ ἀναγκὸν τῆς κοινοτῆτος.

— **Ἡ ὁδὸς Ἀγκαδίας**

Σχετικὸς τοῦ τὰ σκανδαλωδεῖα λαμ. πανα δὰ ἐν ἐγκαταλείψεν τὴς λεωφόρου τῆς ὁδοῦ Ἀγκαδίας πληροφορεῖ μεθα ὅτι ἡ μὲν Γεν. Διοικὴς ἐνέκρινε, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο, δαπάνην 20.000 δραχμῶν, ἐπρόκειτο δ' νὰ κατασκευασθῇ ἡ ἀσφαλτος. Δυστυχῶς ἡ Δημαρχία, εἰς τὴν ἀπαιτοῦσαν τῆς ὁπόιας ἀπεγκεκα ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀπεβιβάσθη τὸ ἔργον. Ἤδη πληροφορεῖμεθα ὅτι αἱ ἀρχίσεις ἐργασίαι θὰ ἐπαναληφθοῦν τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

— **Τὸ σχέδιον τοῦ Ἠπείρου**

Προσκεκλημένος ἀπὸ τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ ἀφικετο ἐνταῦθα ὁ ἀναλαβὼν τὴν κατασκευὴν τοῦ Ἠπείρου μηχανικὸς κ. Δίμας, κομίζων καὶ τὸ σχέδιον τοῦτο.

— **Τὸ φυτώριον Ἀμερικανικῶν κλιμάτων**

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ἐνέκρινε ἐπὶ τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ ὑποβληθεῖσαν πρότασιν πρὸς ἵδρυσιν φυτωρίου Ἀμερικανικῶν κλιμάτων, ἐδηλώσεν ὅμως ὅτι θὰ βοηθοῦ δλίγον αὐτὴ λόγῳ τῆς στρατεύσεως τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων.

— **Ἡ μεταθεσις τοῦ νομαρχοῦ πόνου**

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀμφιλεγομένη τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ περὶ μεταθέσεως τοῦ νομαρχοῦ Λέρου κ. Ἀρχοντοπούλου, ἀπήντησεν ὅτι ἀνεκα λόγων ἐπιφυσικῶν δὲν θ' ἀπαμ μὴν νὰ ματαιωσῇ τὴν μετάθεσιν, θὰ ἐπαναφέρῃ ὅμως αὐτὸν ἀμέσως εἰς τὴν ἑνταῦθα θέσιν τοῦ, ἐνῶ ὡς ἀπὸ τῆς ἀποστρατεύσεως ἐπιτυχῶ ἡ ἐπάρκεια προσωπικοῦ.

— **Ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν**

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑγιεινομεῖου κ. Ἰ. Ἀνδρόσης ἀφοῦσας τὰ σταλέντα ἀντίτυπα τοῦ κοιμᾶσε «Εἰς τοὺς τραυματίας» εἰσέπραξε χρυσῶν 10—00 τὰς ὁποίας καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κύριον Δημ. Π. Δεοστὴν, ὅπως διατεθοῦν ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν. Ἐπιφυλόμεν τὸ πρόσδιορισμὸν τῆς μικρᾶς ἀλλ' ἀγαθοῦς κοινότητος νὰ μᾶς ἀποστείλῃ καὶ ἄλλο. Δὲν ἐπαρμᾶ ἐργώτερον αἰσθημα ἀπὸ ἐν τὴν πραγματικὴν φιλοπατρίαν.

— **Δεῖπνον τῆς σχολῆς Ἀγιάσσου**

Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. Νομομαρχιακοῦ, ἐπιτρεψαμένου εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος Ἀγιάσσου ὅτι θὰ τὴν ἐκτόνιζαν τὸ σχεδίου τῆς ἀναβαθμισθείσης ἐκεῖ σχολῆς ἀπαιτεῖται δαπάνη 2000 δραχμῶν.

— **Ἡ πρόσκλησις τῶν ἐφέδρων ἱππικοῦ**

Κατὰ τὸ δημοσιευθὲν Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς προσκλήσεως ἐπὸ τὰ ὅπλα τῶν ἐφέδρων τοῦ ἱππικοῦ τῆς κλάσεως 1911, ἀπαντες οἱ καλούμενοι θὰ παρουσιασθοῦν τὴν 28ην Αὐγουστου εἰς τὸ κέντρον ἱππικοῦ Θεσσαλονίκης. Ἑκάστοτε ὅμως θὰ παρουσιασθοῦν ἐν μοναυνοῦς ὑπηρεσκολλήσεν εἰς τὸ ἐμπεδον πυκνοῦ τῆς ἀνάτης μεραρχίας, ὅπου θὰ συνεμπισθοῦν εἰς ἀποσπάσματα καὶ θὰ ἀποσταλοῦν ἐκεῖσε εἰς τὸ κέντρον ἱππικοῦ Θεσσαλονίκης. Αἱ κατὰ τόπους Ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ καὶ φρουραρχεῖα ἐντέλλονται νὰ χορηγήσουν εἰς τοὺς καλουμένους ἐφέδρους κατάστασιν ἐπιβάσεως καὶ νὰ διευκολύνουν τὴν δὶα πάντος ρᾶσον ταξεῖαν ἀναχώρησιν αὐτῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω σώματα τοῦ.

— **Ἐξαιρετικὴ ἀφορμὴ**

Καὶ σήμερον ἡ πανήγυρις τῆς Ἀγιάσου προμηνύεται ἐκπάτιος μεταπορεῖας. Πλήθη ἀτελοῦσα προσκυνητῶν διαχεῖζουν τὰς ὁδοὺς τῆς νήσου ἀπὸ πρωΐας βαθεῖας. Τὸ Μ' αὐτοκίνητον τοῦ κ. Ἀγγ. Παρασκευαΐδου ἐφιλόκτα εἰς ἀκτινοκίνηση.

— **Δεκυνκτερεύοντα Φυρμακεῖα**

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 21. — Σ. Καραΐζᾶ.
ΚΥΡΙΑΚΗ, 22. — Σ. Ἀθανασίου

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Στὸν ἴσκιο τῆς καρυδιᾶς

4

Κι' ἀπὸ τὰ τριαντάφυλα τὰ βγάλανα
στῆς δροσερτιᾶς τῆς τὸ ἄνθος γερο
κατοῦν τὰ ὀλόχαρα τριαντάφυλα,
κάμε ἀν' ἀγρὸ κι' ἀγρὸ κι' ἀγρὸ κι' μόρο.

Τοῦ ἴσκιου τάνάσσο παγωδρασμοι
ἔχει πονάρα φρεσιά της,
στὰ τριφαντὰ ξωσφρα σκῶνα τῆς
παρασπτοῦ ὁ μεσημεριᾶς.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ
κοιλιά τῆς — ἀπὸ Μακεδονικὴ
ἀπὸ ἀφθὸν κοκκινοκόκκινα
μ' ἀνοιχτὰ γένεια, μαῦρα γένια.

Δ. ΓΡΤΠΑΡΗΣ

ΓΙΟΒΑΝ ΝΤΟΤΣΙΤΣ

Ὁ Ἄνθρωπος καὶ ὁ σκύλος

Στὴν ἀρχὴ ἔβρεχε ἀγρ' μιὰ βροχούλα λεπτὴ, μαλαχτόλαχη. Ἀπὸ ἕνα δρόμο ἀλπνικὸ, ἀπάνω ἀπὸ τὴ λίμνη, ἀνέβαινε τὸ βρεῦν ἐκεῖνο τὸ ρόνιο. Σιγὰ-σιγὰ ἡ βροχὴ γνώτατε πιὸ δυνατὴ μαλαχτόλαχη πιὸ ψυχρὴ καὶ ὁ δρόμος γνώτατε μέσα σὲ μιὰ ὀγκὴ σκιὰ κ' ἕνα ἀφαστο ὅμορφο. Ἔμπαιξε τὸ δρόμο ποὺ δδηγᾶ σεὶν ἄλλον κόσμο.

Σιγανὸν ἀκούσθηκα κάποιος θόρυβος. Πατημασὲς. Σ' ἕνα κάμπο, ἀνὸ χρωμένα νὰ μεταφέρουν τρόμεμα, ἤταν ἕς-δηλ ἕνας ἀνθρωπος κ' ἕνας σκύλος. Ὅλοι ὁ ἕνας, οὔτε ὁ ἄλλος μὲ πήραν εἰδηλ πίσω τους, γιατὶ ἡ νύχτα ἤταν γεμάτη ἀπὸ θορύβους κ' αὐτοὶ κουφαμένοι κ' οἰ δυὸ τους. Ἀνὸ γραμμὲς ἀσφαλοῦ κακτοῦ ἔβγαναν ἀπὸ τὰ σπόρτα τους, ἐνωνοῦτανε ἔπειτα ἀποτελοῦσαν μιὰ ὀνόμανα, κ' ἐνεγγίζονταν μέσα στὴν ὁμίχλη.

Τὸ μακρὺ κίφρο προχωροῦσε μὲ κόπο. Ἔκεῖνη ἀνέβαινε ἀφωτιμοῖ, σκυφτοὶ, λαχανιασμένοι. Κοιθένας τους σκεφτόταν γιὰ λογαριασμὸ του, μερμηνοῦσε γιὰ τὸν ἑαυτὸ του κ' ἔκυρε τὸ δικό του μέρος τοῦ βάρους. Στὸ βάθος τῶν καλιδῶν ἔτρεχαν λιρσὶ χειμαροι μ' ἕναν ἀπάιασο κρότο.

Κ' ὅταν ἀπὸ γύρισμα τοῦ ὁλοσκότεινου δρόμου βυθίστηκαν κ' οἱ δυὸ μέσα στὴ σκιὰ δὲν διακρίνοτανε πιὰ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ σκύλο.

Μετ. Ἐξ. ερ.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ «ΣΤΟΧΑΣΜΟΥΣ»

Δουλεύοντε γιὰ σὲ οἱ ἐχθροὶ σου, ὅταν σὲ καταφρονοῦνε ἀδίκως. Ὁ σκόρος τῆς ἀδίκου καταδρομῆς γεννᾶ πίκρες ἀλ' οἱ καρποὶ τῶν πικρῶν ἔκαναν εἶνε γλυκάτατοι.

*

Χαιρετῶ πρῶτος τοὺς ἀνωτέρους μου. Ἐπιφυλάσσω τὸ ὑπόμονο χρέος μου. Χαιρετῶ πρῶτος τοὺς ἀκατέρους μου, ἐπιφυλάσσω τὴ τιμὴ ἐπιφυλάσσω καὶ τὴ σωστὴ. Χαιρετῶ πρῶτος τοὺς ὁμοίους μου, ἐπειδὴ ἀκόμα τὸν χαιρετισμὸν τῶν γενικῶν καὶ φιλοτιμοῦμα τὰ ἰμὰ εὐγενικοτερῆς τοῦς. Μόνον ἐκείνους ὅποῦ δὲν γνωρίζω δὲν χαιρετῶ πρῶτος, ἐπειδὴ δὲν τοὺς γνωρίζω.

ΑΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίκετο ἐκ Βρυσσῆς ὁ ἡμέτερος πολίτης συνεργάτης καὶ φίλος κ. Περῆς, ἰατρός.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπανέκαμψεν ἐς Ἀθήνας ὁ ἡμέτερος φίλος κ. Ἰωάννης Κοντέλλης, κομίζων τὰς νέας ἀποκτήσεις ἐπιμικοῦ, δυὰ τὴν ἀγγειοπλαστικὴν τῆς νήσου μας. Ὡς δὲ πληροφορεῦμεθα ἐντὸς μηνὸς ἐρχονται καὶ ἄλλα ἀξιοπρόσεκτα ἐπιπλα.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 22. — «Ἀγγελική» δὶα Δαρδανέλλια καὶ Κωνσταν. — «Ἀντιγόνη» δὶα Δεδεάγατς, Δαρδανέλλια, Καλίπολιν, Ῥαιδεστὸν καὶ Κωνσταν. — «Κλεὼ» δὶα Κυδωνίας, Κεμερὶον καὶ Ἀδραμυττίον. — «Καλλιόπη» δὶα Κυδωνίας, Κεμερὶον καὶ Ἀδραμυττίον.

ΑΛΛΟΔΑΠΑΙ ΦΑ. ΛΟΙΟΙ.

Χολκηνὸν — *Πλωμάρι*. Εὐχαριστῶ δημοσιεύσαν σήμερον τὸ πρῶτον. Ἡ συνεργασία σας εἶνε ἐκλεκτὴ καὶ πολύμορφος. Εὐχαριστοῦμεν. Γράψαμε ταχυδρομικῶς.

Ἡ Βενζινάκατος «Θησεύς»

Ἀναχωρεῖ τακτικῶς:

Ἐκάστην ΤΡΙΤΗΝ.— Διὰ Σκαμνιὰν, Μόλυβον, Πέτρον, Γαβεῦδα καὶ ἐπιστρέφει τὴν ἑπομένην δὶα Μυτιλήνην.

Ἑκάστην ΠΕΜΠΤΗΝ.— Διὰ Πλωμάριον, Βρισσὰν, Μεσότοπον, Σφόρον, Σίγρον μὲ ἐπιστροφήν.

Ἑκάστην ΣΑΒΒΑΤΟΝ.— Διὰ Σκαμνιὰν, Μόλυβον, Πέτραν μετ' ἐπιστροφῆς τὴν ἑπομένην.

Δέχεται ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δωμάτια ἐν εἰς τὸ κεντρικότερον μέρος τῆς πόλεως ἐναντι τοῦ τελωνείου, ὡς γράφεται ἡ ζενοδοχεῖον μετὰ κλινῶν.

Ὥρα ἐπισκέψεως 9—11 πρὸ μεσημβρίας. 2—15

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

= Ἀφθονον χθὲς τὸ κυνήγιον κατὰ τὰς πρωϊνὰς πληροφορίας.

— Ἡ «Μαγιανὴ» ἐκαίετο ἀπὸ τοὺς πυροβολισμοὺς, ὡς καὶ ἡ Ἀγιὰ Μαρίνα.

— Καὶ πολλοὶ, παραπλανηθέντες ἀπὸ τὸν ἀνεμον καὶ καθυστερήσαντες, ἐκτύπων τὰς ἀκτὰς κεραλὰς ἐλογόνεις! «ἀχ μωρὲ νὰ μὴν κάτσ!»

— Καὶ προφὲς ὁ κῆπος παρουσίαζε πένθιμον ὄψιν.

— Οἱ ἐλάμποτοι θαμώνες ἠκουον ἀπήχεις τὴν μουσικὴν καὶ ἔρρεπτον τὰ ἔστωτα θλιμμένα βλέμματα ἐπὶ τῶν ὀφιλμῶν ἐμφιλίσεων.

— Αἱ ἀκόμα, τρεπομένα μέσα εἰς τὰ ὑπόγεια παρέμενα, ἀμοιβὸν πρὸς τὰ τελευταία χωμὰ φύλλα τῶν δένδρων πυρὸ μόλις ἀνθίσταται εἰς τὴν φθινοπωρινὴν ἀνεμον.

— Εἰς τὸ Κιόσκι ἀχανὲς ἄγκρον καὶ ἐρημία ἀκατοπτεύεται.

— Ἔχω τὰ πλάτανα ἐδρήνιον τὰς χαμένες βρ ὁρφεὶ παρέες καὶ τὰς ἀλησμόνητες τοῦ πολιτικοῦ συζητήσεις.

— Καὶ μεσα ὁ κὸρ Βασίλης, σφιαμένος εἰς μιὰν σκαμπὶ γονάτα τοῦ καφενείου του, ἐρωτοσφᾶ μόνος ἐπὶ τῆς ματαιότητος τῶν ἀνθρωπίνων...

= Ἠσυχάμεν κρυφὸς βρᾶδυ καὶ τοῦτο τὸ παρὶδοξον.

— Σοβαρὸς συμπολίτης ἐβλασφήμα καὶ ἔβριζε διὰ τὸν πρωϊνὸν ἐπαμυλισμὸν καὶ ἀνηθικότητα τῆς νέας γενεᾶς.

— Καὶ ἀφορμὴν εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἐξορκισμοὺς ἔδωκεν ἡ τρυφερὰ σκάνιος ἑνὸς ἐκ τοῦ ἐνόχου μαρμηστεμένων, ὀφθαλμοτραυγομένων ἀμαθεῖας ἐπὶ τοῦ μπαλκονίου τον!..

Δ. Κατσάνογκας

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἀπόλυτος κενόν!

Συμπολίτης κυνηγὸς, ἀκούων ὀλιγότερον ἀφ' ὅσον βλέπει, ἐπνίγη μιὰν ὡραίαν πρωΐαν στὴ Βρουνιδα, μὲ τὸ μουλάρι του καὶ τὸ δεύτερον τουφεκάκι του. Λίφνης τοῦ ἀφεύγη ὁὐ εἶδε καὶ ἤκουσε. Τοξεύει ἔπειτα τὴν σκανδάλιμν. «Ὑζ!» ἠκούσθη καὶ δοῦπος ἀνεχησεν!... Μπαρ! ἀκούεται καὶ πάλιν. Ὁ κυνηγὸς πλήρης μένος ἐξεκένωσε καὶ τὴν δευτέραν κανναν, διὰ τὸ ἀσφαλέστερον. Ἀλλ' ὅταν ἐπλησιάσαν ἐνα συλλέγῃ τὸ θήραμα του ἡ κουσε περιαλγὴ φωνὴ λέγουσαν: «Ἀμ ποὺ ἔπεσα μ' τὸ πρωΐ! Τὶ τραβῆς τοι τ' δυτὶ!...»

Ἔκτοτε ἡ ἐμφάνισί του ἀνὰ τὰ κυνηγετικὰ πεδία σημειοῦγεται ἐν ἀκαρεῖ κανονὸς ἀπόλυτον πέρας του...

ὁ Δαρωνικὸ

Οἱ χοῖροι γ'ίζουσιν...

Ὑπὸ τὸν ἀπροσδόκητον μετὰ ὁρκὶ: «Οἱ χοῖροι ὀξουσιν, τὰ χοιρόπια κοίζουσιν, οἱ χοῖροι ὀξουσιν, ὁ πλαῖσιος δημοσιόσκοπος, ὁ Ἀντ. Γεωρ. κομψὸ εἰς δίλγας σπαρταρίτας, ἀνέλυε τὴν ἀνωμαλίαν ἐν παιδιᾶς, ἐνδυόων Ἀλφαβητάριον, τὰ ὁποῖα ἐκαυτοχνοῦν ἀν σταν, εἰς τὰ σχολεῖα, ἀπὶ τὸν καταδικασθέντων εἰς τὴν δὶα ἀνυρος ἐξαλοῦφεναν Ἀλφαβητάριον τῆς Τριφανίας.

Μόνον ἔνεν παιδιὸ διδασκάλος ἠτο πρόγμα εἰς ἄκαν νὰ μᾶς δαγηθῇ πεφεβήξεν αὐτὸς καὶ τὰ πτωχὰ Ἑλληνόπουλα μὲ τὰ Ἀλφαβήταρια αὐτὰ, εἰς τὰ ὁποῖα «τὰ χοιρίδια κοίζουσιν» κτλ. Καὶ μὴς δαηγεῖται ἡν τριγοῦλαν αὐτὴν μ' ἕνα κλαυσιγελοῦν ἱκανὸν νὰ συγκινῇ καὶ τὸν κ. Ζαΐμην ἀκόμη, ἀν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης ἔχει καρδιαν.

Καὶ ὅμως τὰ ἀποκομπιστικὰ αὐτὰ Ἀλφαβήταρια ἔρχονται ν' ἀντικατασταθοῦν πλὴν τὸ «Ἀλφαβήταριον τοῦ Ἥλιου», ὅπως εἶχαν ὀνομασθῆ τὰ παιδάκια τὸ πυρολυχὲν ἀναγνωστικόν, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπαυσαν ν' ἀναθεματίζουν τὰ ἐγκάρμπατα κ' αὐτὸν, ὅπου τὰ βρήκεν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὰ σχολεῖά μας οἱ χοῖροι ὀξουσι, τὰ χοιρίδια κοίζουσιν, οἱ ὄρκες ἐξουσι καὶ τὰ παιδία κυμαίνεται....

ΦΥΣΙΚΑ ΚΗΡΙΑ

Εἰς τὴν Ἀλλέσκαν ὑπάρχουν φύρια τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν ἀντὶ κηπῶν. Πρὸς χρησιμοποίησιν των τὰ ἀποξηράνουν, ἀφαιροῦν τὸ δέρμα τὴς κεφαλῆς καὶ τὰ ἀνάπτουν ἀπὸ τὴν σύριγν. Ἡ κεφὰς αὐτῶν διαμένει κερὶ τὴν ὄψιν' ἡ φλὸς των κίνε κατρυνοῦν ἀποκλείοντος καὶ ἀρκετὰ αἰθρία. Ὁ ἄνεμος κὰν ὀφοῦς ὀτοκόλος ὀρόνα τὰς δεῖδας αὐτὰς, αἱ ὁποῖαι ἐκτρέπουν νὰ βλέπῃ κανεὶς κάτα τὰς μακρὰς ὥρας τοῦ πολικοῦ χειμῶνος.

ΑΙ ΡΑΦΠΟΛΗΣΑΝΑΙ

ΣΙΓΓΕΡ

εἶναι αἱ τελειότερσι. Παπιφανῆς δὲ ἀπόδειξις τούτου εἶναι αἱ γενόμεναι πολυφιθμοι αὐτῶν ἀπομιμήσεις.

ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ

Τὸ μεγαλείτερον καὶ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι κατάστημα **ΚΟΝΙΑΚ** εἶναι τὸ παγκοσμίου φήμης *Γ. ΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ*. Προμηθεύει ὅλα τὰ στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα καὶ ἀναφωτήρια ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν.

Ἐν Μυτιλήνῃ ἀντιπροσωπεύεται δι' ἐτῆ πολλὰ ἀπὸ τὸν κ. Ἐυστράτιον Χ' Ἀνδρέαν. 2—15

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 20 Αὐγούστου.

Ὁ ἐν Κωνσταν. ἀντιπρόσωπος τῶν «Ταιμς ἀνγγλία» ἀπ' τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς μετὰ ἐρκμερον μάχην οἱ Ἕλληνες ἀνῆρεαν τὸν Σαγγάριον εἰς ὅλα τὰ σημεῖα μεταξὺ τῆς γαγῆς τοῦ ἀδηρόδρομου Μπεῖλικ Κιοπρού καὶ τῆς συμβολῆς τῶν ποταμῶν Σαγγαρίου καὶ Ἀλτσοῦ. Οἱ Τοῦρκοι ἀποσύθηκαν πρὸς τὴν γραμμὴν Σαρουν, ἐξαιρέσα τῆς δεξιᾶς καὶ τοῦ κέντρου αὐτῶν παρὰ τὸ Σαλιόνι ὅπου οἱ Ἕλληνες προσπαθοῦν νὰ πακαλίβωσι δι' ἐπιθέσεων ἐκ Σαγγαρίου καὶ κάτω Ἀλτσοῦ. Ἡ ἄκρα δεξιὰ ἔκαμε σημαντικὰς προόδους πρὸς τὸ Τσουλοῦν. 40 μίλια νοτίως Ἀγκύρας. Οὕτω Τουρκικὸν ἱππικὸν ὅπερ ἀπεπειρήθη ἀβρόπιασιν ἐκ νοτιοδυτικῶν ἐνανίον τῶν ἑλληνικῶν ἀγκωνοτιῶν μεταξὺ τοῦ Σαγγαρίου καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἄκρας δεξιᾶς, ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ ὅπως προλάβῃ τὴν ἐπεριφάλγιαν τοῦ στρατοῦ του. Ἡ μάχη θὰ ἐξακολουθήσῃ πιθανῶς ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς ὁριστικῆς κρίσεως.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες σήμερον Κυριακὴν 22αν τρέχοντος καὶ ὥραν 10ην π. μ. Ἀρχιερατικὴν Μνημόσυνον, ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Παναγίας τῆς Ἀκλειδιανῆς ἐπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀμφιπόνων

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΣΙΦΝΑΙΟΥ
(ΙΑΤΡΟΥ)
καὶ
ΜΙΧΑΗΛ Π. ΣΙΦΝΑΙΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ πάντας τοὺς ἀμόνιας τὴν μνήμην αὐτῶν, ὅπως εὐφρεστομένοι προσέλθωσι καὶ συνεκφωνῶσι μαζί μας πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις καὶ ἱκεσίας.

Ἐν Ἀκλειδιοῦ τῇ 21 Αὐγούστου 1921

ΟΙ ΠΕΝΘΟΥΝΤΕΣ
Αἰκατερίνη Π. Σιφναίου
Δέσποινα Δ. Σιφναίου
Τὰ τέκνα

Δεῖ τοὺς κάπνιστες

Ἀφίχθησαν 50.000 πακέτα Καραβαΐλη, ἀλφθησαν δὲ ἄπαντα τὰ μέτρα ἵνα σύδεκτοτε εἰς τὸ ἔξῆς ἐπέδη ἔλαγις τῶν ἀφάτων τούτων ἀγαρεστων, ἐν τῇ νήσῳ μας. Πωλοῦνται ἀπὸ σήμερον εἰς ὅλα τὰ Καπνοπωλεῖα. 3—3

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἀπὸ μιὰν ἑβδομάδα ἡ ἐπιλεκτὸν λόγῳ ἀναμονῆς τοῦ ἐνοικιστοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κτίριο ἀγροτικὸν παρὰ τὴν ποιμὴν ἐς ἀπεριλίων ἀναρῶν ἐλαιοδενδρῶν μετὰ ἀναμμῶν, σιτοῦν, καὶ ἄλλων ἀπωφεφῶν, ἐδάφους ἀρεδενῶν, ὑδάτος ἀφφόνου μετὰ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν χρωμάτων. Πᾶσα ἐπιθυμοῦσα πληροφορίας ἀπευθυνέτω πρὸς τὴν ἀνωτέρω. Πληροφορεῖται ἐπὶ τῷ συμβολαιογράφῳ κ. Πουλιᾶρ. 6—9

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

"Β, Α, Φ, Η ΡΟΧΑΝΙ,,

Ἰδοὺ μία ἐφεύρεσις ἡ ὁποία κάμει ὁ λα τὰ κάτωνι καὶ ἐβρωμεγαφορεῖται καὶ ἐπιφόρους ἀνοῦργα.

Ἡ σφιγκτὴ βαφὴ «Ῥωξάνη» βάφει εὐκόλωτατα καὶ ἐντὸς ὀλίγων μόνον λεπτῶν τῆς ὥρας ὁτιδήποτε ὑφάσμα ἢ ὑφασμα θέλεις νὰ βάψῃς — βαμβακερόν, μάλλινον, μεταξωμάλλινον, μεταξωτόν, λινόν, λινομέταξον κ. τ. λ. εἰς — χρωματισμὸν τέλεον ὀρωτάτου τῆς ἀρέσκειας σας, ὑπὸ ὁποῖος δὲν ξεθάφει ποτέ, οὔτε καὶ εἰς τὸν ἥλιον ἢν τὸ ἀπλώσῃτε.

Ποιήσατε χονδρικὴ καὶ λιανικὴ εἰς τὸ Κατάστημα.

ΚΑΤΣΙΑΝΟΥ, ΒΑΠΑΚΕΛΗ & Σίας
Κεντρικὴ Ἀγορὰ — ἔναντι Δυτικῆς Ἐπιβιβάσεως
5—10

— ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ —
= ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ =

« ΟΛΥΜΠΙΑ »

Προμηθεύει *παντὸς εἴδους* μηχανήματα.

Ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν *παντὸς εἴδους* Γερμανικοῦ ἐμπορεύματος εἰς οἱονδήποτε ποσότητα.

Ὡς ἐκ τῆς τελείας ὀργανώσεώς του δύνανται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τελείως τοὺς πελάτας του.

Ἀντιπροσωπεύει πλεῖστα Γερμανικὰ ἐργοστάσια ἐν Ἑλλάδι.

Δείγματα καὶ πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον
ἐπὶ τῆς Προκυμαίας

Τὰς παγκοσμίου φήμης φωτογραφικὰς μηχανὰς
= CONTESSA—NETTEL =
STUTTGART
προμηθεύει ὁ Γερμανικὸς Οἶκος
« ΟΛΥΜΠΙΑ »

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 518 ΑΘΗΝΑΙ 21 Αὐγούσ. ὥρα 2.40 πρωΐ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΠΡΟΥΣΑΝ

Ὁ Βασιλεὺς ἀφίκετο εἰς Προῦσσαν.

ΑΠΟΛΑΡΑΣΙΣ ΚΑΪΖΕΡ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Ρώμης ὅτι αἱ Νορβηγικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὴν φήμην ὅτι ὁ Καῖζερ ἐδραπέτευσε δι' ἀεροπλάνου. Ἡ φήμη ὅμως αὕτη θεωρεῖται ἐπιβεβαιωθεῖσα.

Η ΓΡΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ὁ κ. Πέσιτς μεταβαίνει εἰς Παρισίους, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸν ἀσθενοῦντα βασιλέα τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρον.

ΕΙΣ ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΟΠΟΛΩΝΙΚΑ ΜΕΘΟΡΙΑ

Ραδιοτηλεγραφοῦν ἀγγέλλεται ὅτι εἰς τὰ Γερμανοπολωνικὰ σύνορα οἱ Πολωνοὶ συνεκέντρωσαν μεγάλας δυνάμεις στρατοῦ.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΟΝΑΡΧΙΚΩΝ

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις; ἐξακολουθεῖ τὴν λῆψιν σοβαρῶν μέτρων κατὰ τῶν ἐκδηλουμένων τάσεων πρὸς ἀνατρεπτὴν τῆς δημοκρατίας. Ἐν τῇ Γερμανίαν ἐξακολουθοῦν λαμβάνουσαι χώραν αἰματηραὶ διαδηλώσεις.

Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Ἀφικετο ἐνταῦθα ὁ διπλωμής τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι ἐξακολουθεῖ ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν πρὸς τὴν Ἀλβανίαν συνόρων.

Ὁ Ἀκρωτηρικὸς λαὸς εἶναι δυσηρεστημένος κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Τιρανέων, ἥτις πρὸς ἐνδάρρυνσιν αὐτοῦ διακηρύττει ὅτι τὸ Ἀγγυρόκαστρον καὶ ἡ Κορυτσὰ παρεχωρήθησαν ὁριστικῶς εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΡΤΟΠΟΙΩΝ

Τὴν Κυριακὴν (σήμερον) πρόκειται νὰ κηρυχθῇ ἀπεργία τῶν ἀρτοποιῶν ζητούντων αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου.

ΣΕΡΜΠΟΥΛΙΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΙ

Αἱ νῆσαι τοῦ στρατοῦ μας κατεσορρύθμισαν τοὺς; ἐν τῇ Ὑψ. Πύλῃ.

Ὁ Σουλτᾶνος ἐκάλεσεν εἰς ἐπανειλημμένα συμβούλια τοὺς ὑπουργούς του.

ΔΟΥΖΑΣ

Ἀριθ. 352 ΣΜΥΡΝΗ 20 Αυγ. ὥρα 6 μ. μ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ — Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΚΑΜΦΘΗ

Διάλυσις Μεραρχίας ἱππικοῦ

Τὰ στρατεύματα συνεχίζουν λυσσωδῶς τὸν ἀγῶνα πρὸς ἑπτὸ πασῶν τοῦ ἐχθροῦ ἐξ ὅλων τῶν ὀχυρῶν. Οὕτος ὑποχωρῶν ἐνεργεῖ ἀντεπιθέσεις πρὸς συγκράτησιν τῆς προελάσεως, ὅπως ἐξασφαλίσῃ καλῆν ἀποχώρησιν ὑ